

О літех і о зимах, і о странах теплих, і о зимних Зиновійв Климентій

Яко вся діла Твоя, Боже, неізреченна,
тако і сія нам вещь отнюд недомисленна,
Же-с посадил єси нас вірних на землі хладной,
і на части світа сего почасті і гладной.
А невірним поганом дал єси ввес вжиток
і лучший оставил-ес в странах їх їм пожиток.
Яко то в них драгіє кореніє ся родят
і овощі дивніє в нихже странах ся плодят.
І двақрот в літо слишим овощи ся раждают,
і зимность в місцях тих, что в нас, либо не бивает.
А християнський край тим єси не удовопил,
але і студености зимніє постановил.
І бивает в нас зими нежели літа большей,
і пудчас в літі студен случает, то нам горшей.
І хоча й би-с зим лютих і нам не остановил,
жаден би, вім, человек по них ся не журил.
Да жеби-с і в місцях зимних подавал літо,
не страдал би мир мразом і вельми било б ліпо.
Жеби-с безпреч літніє теплости укоренял,
а студености зимни хоч би-с на вік скоренял.
І гдиби-с теж і од нас лютость зимну отнял,
кождий би по зимі із меж нас глави не зв'язал.
А затим не що іно мієм, Боже, чинити:
Де посадил-ес нас і як далес — мусим жити.

кін. XVII-поч. XVIII

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/zynoviiv_klymentii/o_litekh_i_o_zymekh_i_o_stranakh_teplykh_i_o_zymnykh